

Tarih: 16.06.2024

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيُ قَالَ يَا بُنَيَّ

إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبُحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ

أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٣٢﴾

قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

إِنَّ الدَّمَ لَيَقَعُ مِنَ اللّٰهِ بِمَكَانٍ قَبْلَ أَنْ يَقَعَ مِنَ الْأَرْضِ

فَطِيبُوا بِهَا نَفْسًا

ÇOCUKLARIN KURBAN EDİLMEDİĞİ BAYRAMLAR

Aziz Mü'minler!

Cenâb-ı Hak her insanı bir şekilde imtihandan geçirir. Güzel bir sözde ifade edildiği gibi dağa göre kar, güle göre diken, güce göre yük, imana göre de imtihan verir. Yüce Rabbimizin bu kuralı gereği Hz. İbrahim (a.s)'de mücadeleyle dolu bir hayattan ve çetin imtihanlardan geçirildi. Malı, canı, ailesi ve en nihayet evladıyla imtihan edildi. Hz. İbrahim ilerleyen yaşına rağmen çocuk sahibi değildi. Evlat sahibi olması durumunda onu kurban edeceğini söyledi. Böylece Hz. İsmail dünyaya geldi ve başta okuduğum âyet-i kerimede sonrası şöyle ifade edildi: **“Çocuk büyüyüp de, beraberinde çalışıp çabalayacak yaşa gelince İbrahim bir gün: “Evlâdım! Son birkaç gecedir rüyamda seni kurban etmem gerektiğini görüyorum. Ne dersin, bir düşün bakayım?” dedi. Çocuk hiç tereddüt etmeden: “Babacığım! Sana emredilen neyse onu yap; inşaallah beni sabredenlerden bulacaksın” diye cevap verdi.”**¹

Her ikisi de (ilâhî buyruğa) teslim olup babası onu yüzüstü yatırınca, İbrahim (a.s)'a *"Tamam, rüyayı gerçekleştirmiş oldun"* diye

seslenildi. Yüce Rabbimiz bunun kesinlikle apaçık bir imtihan olduğunu ve iyileri bu şekilde ödüllendirdiğini haber vererek İsmail (a.s)'a bedel olarak iri bir kurbanlık verdi.² Böylece İsmail (a.s)'i ailesine bağışlayan Yüce Rabbimiz başta onlar olmak üzere tüm mü'minlere bir bayram ihsan etti.

Değerli Kardeşlerim!

İbrahim (a.s) ve İsmail (a.s)'in bu kıssasından da anlaşılacağı üzere yüce dinimiz insanı yaşatmayı, çocukları hayatta tutmayı ve bu amacı gerçekleştirmek için yaratılmış olan nimetleri insanın önüne koymayı prensip edinmiştir. Oysa İslâm dininin öğrettiği bu anlayıştan uzaklaşan insanoglu ne yazık ki bugün kişisel menfaatler, maddî çıkarlar ve siyasî çatışmalar uğruna çocukları acımasızca kurban verebiliyor. Oysa çocuklar gülmeyi, neşeyle oynamayı ve özgürce yaşamayı hak ediyor. Sadece bayramlarda değil, her an mutlu olacakları bir dünya istiyor. Onların bu ihtiyacını karşılamak için bizim biraz daha duyarlı ve biraz daha merhametli olmamızı bekliyor.

Öyleyse geliniz hep birlikte bugünden itibaren gayret edelim. Sevgi ve merhamete dayalı bir dünya inşa edelim. Çocukların akan gözyaşlarını silelim. Korkuyla uyudukları dünyayı, huzurla uyuyacakları ve oynayacakları bir dünyaya çevirelim. Bencillikleri bir kenara bırakarak ve gelecek nesilleri de hesaba katarak bir hayat sürelim. Bu bayram gününde yaşadığımız sevinci çevremize ve dünyanın her bir köşesine de iletelim. Birbirimizi karşılıksız bir şekilde sevelim. Aramızdaki düşmanlıkları ve küskünlükleri giderelim. Akriba ve dostlarımızı ziyaret edelim. Keseceğimiz kurbanlarla komşularımızı ve ihtiyaç sahiplerini gözetelim. Daha nice bayramlara sağlık ve afiyet içerisinde ulaşmamız ve Gazze'deki mü'min kardeşlerimizin zulümden kurtulması için hep birlikte dua edelim. Bayramımız mübarek olsun!

¹ Saffât, 37/102.

² Saffât, 37/103-107.